

Sygn. akt: I C 1183/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bartłomiej Fiejdasz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 04 listopada 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko W. K.

o zapłatę kwoty 482,80 zł

I. oddała powództwo

II. zasądza od strony powodowej (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. na rzecz pozwanego W. K. kwotę 77,00 zł (słownie: siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1183/15 (upr.)

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 04 listopada 2015 r.

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. K. kwoty 482,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwanego łączyła z poprzednim wierzycielem (...) SA umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z której pozwany się nie wywiązał doprowadzając do powstania zaległości dochodzonej pozwem, którą to wierzytelność powód nabył w drodze cesji.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany zarzucił nieistnienie roszczenia, brak legitymacji czynnej powoda oraz przedawnienie roszczenia. Podniósł, że powód nie wykazał faktu istnienia roszczenia pierwotnego wierzyciela ani jego wysokości, podstaw naliczenia katy umownej, faktu przelewu wierzytelności oraz podważył wiarygodność i moc dowodową wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 lipca 2012 r. strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w którym stwierdzono, że figuruje w nich wymagalna wierzytelność funduszu w kwocie 482,80 zł przysługująca wobec W. K. z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na którą składa się należność główna w kwocie 366,00 zł oraz odsetki ustawowe w kwocie 116,80 zł, nabyta w drodze umowy o przelew wierzytelności z dnia 17 stycznia 2012 r. od (...) SA.

/dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego - k.27/

Podstawą ustalenia stanu faktycznego w sprawie mógł być wyłącznie wskazany wyżej dokument prywatny, którego autentyczność nie budzi wątpliwości. W wyroku z dnia 11 lipca 2011 r. (sygn. akt P 1/10) Trybunał Konstytucyjny uznał, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie stanowi dokumentu urzędowego, a dokument prywatny. Potwierdził to ustawodawca w odniesieniu do postępowania cywilnego w art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (t. j.: Dz. U. z 2014 r., nr 157). Przepis ten został wprawdzie wprowadzony po wniesieniu pozwu (obowiązuje od dnia 20 lipca 2013 r.), niemniej niekonstytucyjność przepisu w zakresie jego mocy dowodowej w procesie cywilnym została stwierdzona wcześniej.

Pozostałe załączniki przedłożone przez stronę powodową, a więc umowa cesji, zawiadomienie o przelewie, nota obciążeniowa oraz umowa telekomunikacyjna wraz z regulaminem (k. 28-38) nie mogły być podstawą ustaleń faktycznych. Zostały bowiem nadesłane w formie kserokopii, bez poświadczenia za zgodność z oryginałem. Zgodnie z art. 129 § 2 kpc zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. A contrario brak poświadczenia dyskwalifikuje taki dokument.

Jednolite i utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego uznaje, że kserokopia nie jest dokumentem (por. m. in. w uchwale z dnia 29 marca 1994 r., III CZP 37/97, LEX Nr 4066; w wyroku z 10 lipca 2009 r., II CSK 71/09, LEX Nr 584201; w wyroku z dnia 16 czerwca 2000 r., IV CKN 59/00, LEX Nr 533122 oraz w postanowieniu z dnia 27 lutego 1997 r., III CKU 7/97, LEX Nr 50764).

Dlatego też pozostałe wnioski dowodowe powoda zostały oddalone.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu, albowiem strona powodowa nie udowodniła ani istnienia roszczenia i jego wysokości ani też swojej legitymacji czynnej. Co do zarzutu przedawnienia, to nie wymagał on rozważania, skoro nie zostało wykazane, aby pozwanego i (...) SA łączył jakikolwiek stosunek prawny.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu ciąży na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie obowiązkiem powoda było zatem wykazanie istnienia i wysokości wymagalnej wierzytelności (...) SA wobec W. K. oraz faktu nabycia tej wierzytelności w drodze cesji. Z obowiązku tego powód nie wywiązał się, gdyż wyciąg z ksiąg funduszu nie mógł być wystarczającym dowodem.

Zgodnie z art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Zaś zgodnie z art. 253 kpc jeżeli druga strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego, strona która chce z niego skorzystać, powinna udowodnić prawdziwość dokumentu. Pozwany w sprzecznie od nakazu zapłaty zaprzeczył wszystkim twierdzeniom powoda, w szczególności zanegował fakt zawarcia umowy z wierzycielem pierwotnym, istnienie jakiegokolwiek zaległości wobec niego, jak też fakt przelewu wierzytelności. W tej sytuacji powód powinien wykazać twierdzone fakty innymi

dowodami. Jak bowiem wskazano wyżej, wyciąg z ksiąg funduszu nie ma mocy dokumentu urzędowego, a tym samym fundusz dochodząc swoich roszczeń w procesie cywilnym nie jest zwolniony z obowiązku udowodnienia zasadności tych roszczeń na zasadach ogólnych.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie przedłożył takich dowodów. Dostarczone kserokopie, o czym była mowa wyżej, nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych. W tej sytuacji ani fakt zawarcia przez pozwanego umowy z (...) SA, ani istnienie wierzytelności w wysokości wskazanej w pozwie i podstawa jej ustalenia, ani też fakt przeniesienia tej wierzytelności na powoda, a więc jego legitymacja czynna w procesie, nie mogły zostać przez Sąd uznane za udowodnione.

Dlatego też powództwo podlegało oddaleniu w całości, o czym orzeczono w punkcie I wyroku na podstawie powołanych przepisów.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przewidzianą w art. 98 § 1 kpc. Koszty poniesione przez pozwanego to wynagrodzenie pełnomocnika wraz opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 77 zł (§ 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 490).

ZARZĄDZENIE

- 1) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.
- 2) kal. 14 dni.